

Radošās darbības nedēļa *radi!2013*
Starptautiskā nedēļa “Izglītība visiem”

Konsultatīvās padomes “Izglītība visiem” sanāksme “Meistarvide izglītībā”

2013. gada 24. aprīlis

Sanāksme notiek: Izglītības un zinātnes ministrijas Lielā zālē, Vaļņu ielā 2, Rīgā.
Sanāksme sākas: 13:00

PROTOKOLS Nr.8

Sanāksmi vada

Inga Vanaga

Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre

Sanāksmē piedalās:

Vārds, Uzvārds	Institūcija
Konsultatīvās padomes dalībnieki vai deleģētie pārstāvji	
Madara Apsalone	Biedrības „Latvijas jaunatnes padome” valdes locekle
Kārlis Boldiševics	Latvijas vecāku apvienības “Vecāki izglītībai, sadarbībai, izaugsmei” valdes priekšsēdētājs
Jānis Daugavietis	Latgales plānošanas reģiona administrācijas Rīgas biroja vadītājs
Dženija Dzirkale-Maļavkina	Latvijas Nacionālās bibliotēkas Mācību centra vadītāja
Ilgvars Francis	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Reģionālās politikas departamenta Reģionālās attīstības plānošanas nodaļas vadītājs
Dace Grīnberga	Rīgas plānošanas reģiona Eiropas Savienības struktūrfondu informācijas centra vadītāja
Jolanta Klišāne	Latvijas Nacionālā kultūras centra Kultūras un radošās industrijas izglītības nodaļas vadītāja
Inga Kalniņa	Kurzemes plānošanas reģiona administrācijas projektu vadītāja
Guna Kalniņa – Priede	Vidzemes plānošanas reģiona administrācijas vadītāja
Silvija Kārklīņa	Biedrība „Latvijas Pieaugušo izglītības apvienība” pārstāve

Ludis Neiders	Ekonomikas ministrijas Tautsaimniecības struktūrpolitikas departamenta Ekonomiskās politikas koordinācijas nodaļas vadītājs
Silva Ozoliņa	Profesionālās izglītības biedrības valdes locekle; valsts SIA „Rīgas pārtikas ražotāju vidusskolas” valdes locekle - direktore
Evija Papule	Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāres vietniece, izglītības departamenta direktore
Sandra Prince	Britu padomes Latvijā vadītāja
Edgars Paulovičs	Zemgales plānošanas reģiona Attīstības nodaļas projektu vadītājs
Elīna Petrovska	Pārresoru koordinācijas centra Attīstības uzraudzības un novērtēšanas nodaļas konsultante
Anita Seļicka	Biedrības „Latvijas Lauku forums” biroja vadītāja
Dita Traidās	Valsts izglītības attīstības aģentūras direktore
Edgars Treiberis	Biedrības „Lauksaimnieku organizācijas sadarbības padome” valdes priekšsēdētājs
Krista Rušmane	Valsts prezidenta sabiedrisko projektu vadības padomnieces palīdzība
Valda Vilcāne	Labklājības ministrijas Darba tirgus politikas departamenta vecākā referente
Iveta Vērse	Izglītības attīstības centra direktore
Ģertrūde Zabašta	Arodbiedrības „Latvijas Izglītības vadītāju asociācija” valdes locekle
Inga Zeide	Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Zināšanu ekonomikas padomes locekle
Gundega Zemture	Biedrības „Vecāki par izglītību” pārstāve
Novērotāji, sanāksmes organizatori	
Žislina Bodington	Body>data>space radošā direktore un ResCen zinātniski mākslinieciskā līdzstrādāniece, Lielbritānija
Liza Hankina	EdICTs direktore un FutureLab vecākā padomniece, Lielbritānija
Dzintra Iliško	Daugavpils Universitātes Ilgtspējīgas izglītības institūta direktore
Iveta Elberte	Rīgas Pedagoģijas un Izglītības vadības akadēmijas maģistra programmas studente
Baiba Moļņika	UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas ģenerālsekretāra p.i.
Sarmīte Pulste	UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Zinātnes sektora vadītāja

Anna Jermakoviča	UNESCO Latvijas Nacionālā komisija
Ilze Norvele	Tulce

Darba kārtība:

1. Sanāksmes vadītājas, Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārās sekretāres Ingas Vanagas ievadvārdi.
2. Vide, kas iedvesmo - radošās darbības nedēļas *radi!2013* organizatoru un ekspertu redzējums par skolas vidi un resursu izmantošanu bērnu un jauniešu pašrealizācijas sekmēšanai.
3. „21.gadsimta skola: iespējas un izaicinājumi” Evijas Papules, Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāra vietnieces, Izglītības departamenta direktores, prezentācija.
4. Diskusija un ieteikumi.
5. Kopsavilkums un noslēgums.

1.

Konsultatīvās padomes “Izglītība visiem” sanākumi atklāj un ievadvārdus saka Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre **Inga Vanaga**. Uzrunājot klātesošos, viņa pauž prieku par iespēju otro reizi piedalīties radošās darbības nedēļas pasākumā un cer, ka tikšanās būs radoša un viedokļiem bagāta. Atzīmē, ka ir notikušas izmaiņas Konsultatīvās padomes “Izglītība visiem” sastāvā, un tas ir kļuvis plašāks – šodien sanāksmē piedalās gan valsts, gan pašvaldību, gan nevalstisko organizāciju, gan privātā sektora pārstāvji, kas ir ieinteresēti izglītības kvalitātes jautājuma risināšanā izglītības iestādēs un sociālo grupu iekļaušanā izglītības procesā. Sanāksmes vadītāja atzīmē, ka starptautiskās nedēļas “Izglītība visiem” ietvaros jau ir diskutēts par to, vai izdevies sasniegt izvirzītos mērķus, strādājot pie izglītības kvalitātes jautājumiem. Atgādina, cik nenovērtējama ir skolotāja loma, kas tiks vēlreiz apcerēta šodienas aplūkojamajā tematā: “Skola bez skolotāja ir vienkārši celtne”. Runātāja ir pārliecināta, ka pedagoga meistarība un augstākā pilotāža atklājas viņa misijā: ir jābūt aicinājumam, īpašam cilvēkam, kas spēj uzlūkot katru bērnu individuāli. Pedagoģis ir meistars, kurš

saskata bērņā talantu, sniedz atbalstu, lai bērņs varētu realizēties ne tikai formālās, bet arī neformālās izglītības aspektā. Vadītāja vaicā: “Kas ir būtiskāks - saturs vai forma?” Atzīst, ka skolas materiāli tehniskais nodrošinājums ir būtisks, jaunas iekārtas tajās ir svarīgas, bet daudz svarīgāks ir skolotājs, kurš veic savu misiju. Parlamentārā sekretāre uzsver, cik nozīmīga ir organizācijas mikrovide un tas, cik saliedēts ir skolotāju kolektīvs, cik apsveicami ir atvērt skolu nevalstiskajām organizācijām, privātajam sektoram, lektoriem, veidojot jaunas sadarbības formas, tā paplašinot skolotāja devumu. Sanāksmes vadītāja ir pārliecināta, ka pedagogs ir tas, kurš iedod bērņam atslēgas, ar kurām viņš spēs atvērt durvis nākotnei, varēs sevi realizēt.

2.

Baiba Molņika, UNESCO Latvijas nacionālās komisijas ģenerālsēkretāra p.i., iepazīstina ar radošās darbības nedēļas *radi! 2013* sadarbības partneriem – Kultūras ministriju un Britu Padomi Latvijā, ar kuriem pirmo reizi veiksmīga sadarbība bija 2010.gadā. Atzīmē, ka ilgstoša un sekmīga sadarbība UNESCO Latvijas Nacionālajai komisijai ir ar Izglītības un zinātnes ministriju globālās kustības “Izglītība visiem” ietvaros. Norāda, ka šodienas sarunas tēma ir “Meistarvide”, vide, kas iedvesmo darīt, kas sasaucas ar radošās darbības nedēļas aicinājumu: “radi – dari!”. Akcentē, lai telpa dzīvotu, tā ir jābagātina, jāpiepilda ar kaut ko, kas tuvina meistara vārdam, atklāj talantus, kas mīt bērņā. Konsultatīvās padomes “Izglītība visiem” izpilddirektore vēlētos aicinājumu “radi, dari” papildināt vēl ar vienu aspektu: “radi – dari - dalies”. Runātāja uzskata, ka “Meistarvide” ir telpa, kas elpo, kas ietver sevī gan kultūrvīdi, gan vizuālo vīdi, kas palīdz “mācīties mācīties, mācīties pārveidot, mācīties kļūt”. Skola, atveroties sabiedrībai, kļūst par vienu no bērņu izglītojošām komponentēm. UNESCO savos dokumentos uzsver, ka ikviens no mums ir kāds, kurš mācās, izglītojas. Viena no UNESCO atziņām izglītības jomā – apbruņot cilvēku ar nepieciešamo kompetenču portfeli, lai jebkurā vidē cilvēks spētu ieraudzīt kopsakarības, skatīties sistemātiski, spētu sasaistīt tradīcijas ar inovācijām. UNESCO pārstāve informē, ka šobrīd Konsultatīvās padomes “Izglītība visiem” mērķi ir formulēti 2010. - 2015.gadam. Viņa vērs konsultatīvās padomes dalībnieku uzmanību tam, ka pēc 2015.gada stāv priekšā izšķiršanās par 21.gadsimta mērķi – iekļaujošu mūžizglītību, kurā īpaša uzmanība būtu

veltīta: 1) skolotāja lomai; 2) pamatprasmēm un kompetencēm (atceroties, ka cilvēks ir vairāk nekā tas, ko viņš saražo); un 3) cilvēka pašrealizācijai – iekļaujošā izglītības sistēmā, atverot to dažādām vajadzībām, dažādām valodām, dažādiem cilvēkiem

3.

Sanāksmes vadītāja Inga Vanaga vārdu dod izglītības ekspertei no Lielbritānijas – **Žislina Bodingtoni** (Ghiselaine Boddington), Body>data>space radošajai direktorei. Ž. Bodingtone pavēsta, ka jau ir pavadītas bagātas dienas radošās darbības nedēļas ietvaros, notikušas interesantas tikšanās ar skolotājiem un skolēniem. Iepazīstina ar Body>data>space izglītības projektu. Paskaidro, ka ar “Body” saprotams students, skolēns, informāciju tehnoloģiju lietotājs. Tātad projekta centrā tiek likts cilvēks. Lektore citē:

“Šī ir pirmā paaudze, kas strādā, spēlējas un mācās citādi nekā iepriekšējās paaudzes, viņu vecāki, šī ir pirmā paaudze, kas nebaidās no tehnoloģijām, kuras tai ir kā gaiss.” /DolTapscott/

Lektore uzsver, ka visi, kas jaunāki par 16 gadiem, piedzimuši informācijas tehnoloģiju vidē, un tas izglītošanā ir jāņem vērā. Direktore dalās mācīšanas pieredzē, kur projekta dalībnieki centušies skolēnos apvienot digitālās prasmes ar radošumu. Projekta autori pievērsušies strādāšanai digitālajā pasaulē, jo uzskata, ka ir svarīgi, kā skolēni sevi reprezentēs pēc 10 – 15 gadiem virtuālajā un fiziskajā dzīvē. Rodas multi-identitātes jautājums, un skolotājam ir jāpalīdz apgūt ētiku digitālajā pasaulē. Skolēnam jāapgūst sabiedriskās prasmes, sadarbību kolektīvā vidē. Lektore paskaidro, ka projekts “Roboti un avatari” veidots, lai skolēns sevi reprezentētu un mācētu sadarboties ar citiem virtuālajā pasaulē. Uzskata, ka šāda darbošanās attīsta problēmrisināšanas prasmes un kritisko domāšanu. Agrāk tika rīkotas dārgas videokonferences, tagad visi lieto programmu “Skype”, kas visiem ir pieejama. Programmā “Skype” ir izvietoti mācīšanās instrumenti, kurus pasaulē jau plaši pielieto. Jāiedrošina skolotājus tos izmantot skolās arī Latvijā. Skolēnam jāsaņūst, ka viņš ir pasaules daļa, viņiem ir nepieciešams iemācīties komunicēt globālā sabiedrībā, komunicēt no attāluma, kas vēlāk darba dzīvē, biznesā noderēs. Ž. Bodingtones prezentācija sanāksmes dalībniekiem atklāj, kā projekta ietvaros apmācīja skolēnus izveidot savu “avataru”, vienlaicīgi mācot ētiku, estētiku, kā sevi

pasniegt, kā ģērbties, kā uzvesties, kā veidot savu virtuālo tēlu. Mācījās individualizēt prezentāciju, komunicēt un izteikties virtuālajā pasaulē. Filmā “Es un mana ēna...” virtuālajā telpā sadarbojās četru valstu jaunieši. Viņi darbojās telpā, kurā reāli strādās pēc 10-15 gadiem. Eksperte atzīst, ka jautājums, kā šādas mācību formas integrēt mūsdienu izglītības sistēmā, ir aktuāls visā pasaulē. Lektore ir pārliecināta, ka nākotnē visas profesijas būs digitālas. Novērojams, ka jau darbojas virtuālie skolotāji, norit tiešsaistes mācības, globālajā tīmeklī ir pieejami personālie mentori. Viss ir sajaukts, sasaistīts – virtuālais un reālais. Lektore uzskata, ka caur virtuālo pasauli var tikt novērsta sociālā izolētība, iespējama lielāka socializācija. Ž. Bodingtone aicina pedagogus nebaidīties no tehnoloģijām, bet kopā ar skolēniem tās apgūt, līdzdarboties, sagatavoties nākotnei. Viņa ierosina apvaicāties jauniešiem, ar ko skolēni vēlētos papildināt izglītības sistēmu, kas būtu jāmaina tajā? Žislina Bodingtonei ierosina uzsākt strappaudžu diskusiju. Noslēgumā pateicas par doto iespēju sniegt ieskatu viņas pārstāvētajā projektā un par klātesošo atsaucību.

4.

Evija Papule, Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāra vietniece, Izglītības departamenta direktore sniedz prezentāciju “21.gadsimta skola – iespējas un izaicinājumi”.

Uzsākot prezentāciju, valsts sekretāra vietniece sanāksmes dalībniekus aicina padomāt par jautājuma “Kādam ir jābūt skolai 21.gadsimtā?” vairākiem aspektiem. Lektore par šo tēmu vēlas rosināt diskusiju. Atzīmē, ka tehnoloģiju ietekmē strauji norit pārmaiņas, ka nevaram izlikties, to neredzam, ka jāiemācās lietot modernās tehnoloģijas, lai tās mums kalpotu. Pārliecināta, ka risinājums, kā jaunās tehnoloģijas izmantot izglītībā, radīsies darot, jo jaunā paaudze ir atšķirīga, augusi atšķirīgā vidē. Pieļauj, ka meklējot risinājumu, varam kļūdīties, bet nav no tā jābaidās, jo kļūdīties var arī izglītības darbinieki, svarīgāk ir meklēt idejas, risinājumus. Uzsver, ka ideja, kas šodien liekas kļūda, nākotnē var izrādīties labs risinājums.

Savā prezentācijā “Kādam ir jābūt skolai Latvijā?” izglītības eksperte piedāvā vairākus iespējamus variantus. Viens variants būtu, ja skola tiktu veidota kā fabrika, viegli organizējama, neprasītu domāšanu, klātbūtni, skola būtu kā sistēma. Otrs variants, ka

skola būtu kā dārzs, kurā katram skolēnam tiktu rasta individuāla pieeja, katrs tiktu kopts. Trešais variants – skolēni strādātu kā komanda, visi kopā, ceturtais variants – skola darbotos kā mākslinieku darbnīca, radoši, bet neņemot vērā, kas būtu ikvienam nepieciešamākais, lietderīgākais nākotnē. Lektore aicina klātesošos padomāt, kādu variantu atbalstītu viņi.

Izglītības departamenta direktore īpaši uzsver, ka skola kā ēka un pedagogs kā atslēga ir bezjēdzīgi, ja nav paša galvenā, ko atbalstām, lai skola veidotos par meistarvidi, ja nav skolēna. Aicina atcerēties, ka mēs esam bērna dēļ, centrā jābūt bērnam, kuru atbalsta pedagogi, skolas komanda, sabiedrība, skolas vide.

Runājot par skolas vidi, Evija Papule atzīmē vairākus skolas vidi raksturojošus faktorus:

- digitalizāciju, jauno tehnoloģiju ienākšanu skolā. Viņa atgādina, ka pašreiz norit VIAA konkurss digitālo mācību līdzekļu izstrādē, kā arī izdevēji nāk talkā digitālo mācību līdzekļu izveidē;
- pētniecību, pētniecisku vidi. Dabas zinību projekti, aktīvākas mācīšanās metodes atbalstāmas;
- mazo skolu daudzfunkcionalitāti;
- iekļaujošu vidi. Speciālajā izglītībā aicina pārvarēt tradicionālos stereotipus, un, kur vien iespējams, iekļaut bērnus ar speciālām vajadzībām vispārizglītojošās skolās, kurās norit integrēta mācīšanās, piemēram, šodien veiksmīgi bērns māca bērnu.

Pēc lektores domām, pedagoģiskā gudrība nozīmē saprast, ka tehnoloģijas ir ikdiena, ka šodien nepieciešams nostiprināt digitālos mācību līdzekļus kā mācību līdzekļu veidu. Brīdina, ka pedagogs nevar izlikties, ka pārmaiņu nebūs, tās neskars bērnu. Ir jāapzinās, ka tās būs, ka ir jāļauj bērnam pētīt un iepazīt modernās tehnoloģijas.

Atzīmē, ka šogad īpaša uzmanība tika veltīta speciālajai izglītībai, 61. speciālā skola ir saņēmusi valsts atbalstu. Jāapzinās, ka iekļaujošā izglītība ietver ne tikai speciālo izglītību, bet arī minoritāšu izglītību, sekmīgi noris arī citādi domājamo iekļaušana. Evija Papule uzteic labo sadarbību ar Sorosa Fondu Latvija mazo skolu atbalsta projektā, kurā atklājās šo skolu daudzfunkcionalitāte. Skolās priekšpusdienās norit mācību darbs, savukārt pēcpusdienās ir veltītas interešu izglītībai. Tā tiek saistīta ar pētniecību, tehniku.

Tādejādi skolas dzīvē tiek iesaistīti arī vietējie iedzīvotāji, norit komunikācija ar apkārtnējiem, skola veidojas kā attīstības centrs.

Runājot par karjeras izglītību, kas īpaši izdalīta NAP, lektore atzīmē, ka joprojām ir aktuāls jautājums, kā piesaistīt 50% skolēnu profesionālajai izglītībai un kā pareizi organizēt profesionālo izglītību. Kā mudināt jauniešus apgūt amatu, profesiju; izglītības darbiniekiem jārod risinājums, lai jauniešiem būtu iespējams apvienot vidējās izglītības apguvi ar profesionālo izglītību.

Noslēgumā lektore norāda, ka ļoti nepieciešama ir finansējuma piesaiste izglītības iestādēm infrastruktūras uzlabošanai. Vienlaicīgi valstiski ir svarīgi panākt, ka izglītībai piešķirtais finansējums tiktu racionāli izmantots. Lai izglītība nākotnē Latvijā būtu konkurētspējīga, tai ir nepieciešams palielināt budžetu. Evija Papule atzīst, ka Latvijas skolotāji daudz zina, arī lieto informācijas tehnoloģijas, bet kā panākt, ka to, ko viņi zina, arī ienestu skolas ikdienā, paliek atklāts jautājums. Prezentācijas noslēgumā departamenta direktore aicina uz diskusiju, lūdzot klātesošos dalīties savos viedokļos par to “Kā skolas vide kļūst par meistarvidi, kas sekmē bērna pašrealizāciju?”

5.

Pēc **Evijas Papules**, Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāra vietnieces, Izglītības departamenta direktores prezentācijas “21.gadsimta skola – iespējas un izaicinājumi” sanāksmes vadītāja **Inga Vanaga** ierosina radošuma nedēļas *radi!2013* ietvaros sanāksmes dalībniekiem pārdomāt, ko varētu darīt mācību vides uzlabošanai? Kā skolas vide kļūst par meistarvidi? Kā sekmēt bērna pašrealizāciju?

Dzintra Iliško (Daugavpils Universitāte, Ilgtspējīgas izglītības institūta direktore) izsaka viedokli, ka, lai skolas vide kļūtu par meistarvidi, tai jābūt drošai, tādai, kurā bērns jūtas saprasts, un tai jābūt iekļaujošai videi.

Mārīte Kravale-Pauliņa (Daugavpils Universitāte) dalās pārdomās par redzēto Žislinas Bodingtones prezentācijā par IT izmantošanu izglītošanā. Izsaka bažas, ka, skolēnus radoši ievadot digitālajā pasaulē, piemēram, veidojot savu “avataru”, bērnam var veidoties dubulta identitāte. Sabiedrībai nebūtu jāizdomā, kādam bērnam būt. Tehnoloģijas ir tikai līdzeklis, kas palīdz. Primāri skolas videi jābūt tādai, lai bērns

saprastu, kas viņš ir, darītu, kas patīk un dotu pienesumu apkārtējiem, lai neveidotos par egoistu.

Edgars Treibergs, biedrības “Lauksaimnieku organizācijas padomes sadarbības padomes” valdes priekšsēdētājs, atgādina, ka jāatceras arī, kas labs ir bijis profesionāli tehniskajās skolās: kad darbojās palīgsaimniecības, skolas sagatavoja lauksaimniecības speciālistus. Iesaka vairāk domāt par prakses iespējām, pārveidot vidusskolas par profesionāli tehniskajām skolām, specializētajām skolām, lai vidusskolā varētu apgūt profesiju. Novērojis, ja novadā ir kāda mākslas skola, skolēni novadā paliek. Viņi nejūtas, ka būtu zaudētāji salīdzinājumā ar pilsētas skolēniem izglītības jomā.

Jānis Daugavietis (Latgales plānošanas reģiona administrācijas Rīgas biroja vadītājs) piekrīt iepriekšējam viedoklim par sadarbību starp pašvaldību un skolu. Pašvaldībām jāatbalsta skolotāji, jāiedrošina, tām vajadzētu atzīt viņu ieguldījumu un novērtēt to.

Dace Grīnberga (Rīgas plānošanas reģiona Eiropas Savienības struktūrfondu informācijas centra vadītāja) atzinīgi izsakās, ka beidzot tiek runāts par radošumu. Apliecina, ka radošuma asni ir skolā, galvenais ir bērns un skolotājs, kas viņu māca. Atzīst, ka mulšina fakts, ka, runājot par izglītības politiku, vairāk runā par tās formu, ne saturu. Vai galvenais ir ievadīt bērnu virtuālajā vidē, jeb galvenais ir bērnam skolā iedot to, kas nepieciešams, lai 18 gadu vecumā viņš spētu dzīvot un realizēt sevi globālajā pasaulē? Jāpalīdz skolotājam pašam attīstīties, lai viņam būtu, ko bērnam mācīt. „Atvērto skolu” projekts jau veicina pārmaiņas skolā, sadarbību ar citām skolām. Uzkata, ka meistarvide būtu „atvērta skola” visam, kas bērnam derīgs. Aicina paātrināt mazo skolu koncepcijas izstrādi (IZM). Aicina noteikt, kas veido izglītības koncepciju skolām – valsts vai pašvaldība?

Silva Ozoliņa (Profesionālās izglītības biedrības valdes locekle, RPR vidusskolas direktore) atzīmē, ka bērnu skaitam samazinoties, nepieciešams veidot sadarbību starp vispārīzglītojošām skolām un profesionāli tehniskajām skolām. Norāda, ka nopietni jādomā arī par vecāku un skolotāju izglītošanu. Pārlicināta, ka profesionālā izglītība nevar pastāvēt tikai teorētiski, tai ir nepieciešama materiālā bāze un praktiskā apmācība. Jāveido profesionālās izglītības iestādes ar mācību ražošanas darbnīcām un laboratorijām. Skolēniem nepieciešams apgūt arī informācijas tehnoloģijas.

Guna Kalniņa-Priede (Vidzemes plānošanas reģiona administrācijas vadītāja) pauž viedokli, ka valstī ir daudz kampaņveida pasākumu, piemēram, pašreiz ar IT, bet svarīgi būtu sasaistīt visus izglītības līmeņus. Aicina Nacionālajā Attīstības plānā IZM vairāk pievērst uzmanību fizikām aktivitātēm un aktivitātēm svaigā gaisā.

Kārlis Boldiševics (Latvijas vecāku apvienības valdes priekšsēdētājs) uzskata, ka ir svarīgi, lai būtu gudri un atbildīgi vecāki. Veicināt dažādību, lai bērns dotos ne uz tuvāko skolu, bet savām interesēm (specializācijai) atbilstošāko skolu. Izsaka vēlēšanos, lai nākotnē skolas tiek veidotas pēc specializācijas. Uzskata, ka jāsadala atbildība, kompetence starp valsti un pašvaldību.

Jolanta Klišāne (Latvijas nacionālais kultūras centrs) Uzskata, ka pašreiz “radošums” ir kļuvis par tādu pašu „trendu” kā IT, pašreiz tas ir tāds pats bieds kā informācijas tehnoloģijas. Uzskata, ka svarīgas ir metodes, ko izmanto izglītībā. Dalās pieredzētajā mākslas skolā, kur skolā cenšas pasniegt mākslu kā līdzekli, lai bērns spētu aptvert sevi, izzināt sevi. Skolas uzdevums ir parādīt ceļu pašam uz sevi. Jautā, vai tehnoloģija ir mērķis, vai tomēr tiek izmantots kā līdzeklis?

Inga Kalniņa (Kurzemes plānošanas reģiona administrācijas projektu vadītāja) atgriežas pie Ž.Bodingtones prezentācijas, kurā tika uzsvērts, ka virtuālās prezentācijas prasmes nepieciešamas apgūt šodien, ka tās būs nākotnē noderīgas. Atzīmē, ka pašlaik nevar atrast kopsakaru starp prasmēm, kas nepieciešamas dzīvē, un mācību priekšmetiem, ko māca skolās. Pārmaiņu pieņemšana prasa laiku (apmēram 10 gadus), un nav droši zināms, vai šodienas skolotāji var īstenot to, kas būs nepieciešams bērniem nākotnē. Viņa ir pārliecināta, ka reāli šodien jā māca savādāk, bet šaubās, vai tas ir iespējams ar līdzekļiem, kādi šodien ir pieejami.

Gundega Zemtore (biedrības “Vecāki par izglītību” pārstāve) uzskata, ka ir svarīgi, lai informācijas tehnoloģijas nokļūtu līdz skolotājam. Apraksta pašreizējo situāciju, ka profesionālo skolu audzēkņi labi startē starptautiskajās sacensībās, bet diemžēl uzvaras negūst, jo viņi nav strādājuši ar jaunajām tehnoloģijām. Aicina padomāt, vai bērnu uzskati par to, kas viņiem nepieciešams, sakrīt ar to, ko vēlamies viņam kā pieaugušie dot. Attiecībā uz IT uzskata, ka skolotāji ir gatavi lietot tehnoloģijas, bet bērni ar tehnoloģijām jau ir piedzimuši. Pārliecināta, ka tām tikai jāklūst pieejamām visiem un visās skolās. Ir dīvaini, ka 21. gadsimtā, kad pastāv tālmācības iestādes, kādā skolā

mācības nenotiek vispār, jo ir sals, sniegs vai plūdi. Tāpat joprojām ir izstumti bērni ar īpašām vajadzībām, kuras varētu kompensēt, izmantojot IKT jau tagad. Tehnoloģijas paver jaunas metodes - iespējas personalizēt apmācību procesu katram bērnam.

Sandra Prince, Britu Padomes Latvijā vadītāja, aicina skolām būt atvērtām tam, kas notiek ārpus skolas telpām, sistemātiski sadarbojoties ar dažādu profesiju ekspertiem, kuri ienes skolā 21 gs. elpu, palīdz uz skolas ikdienu paskatīties no cita skatupunkta, piedāvā radošus risinājumus skolas darba uzlabošanai, iedvesmo un motivē skolēnus tiekties pēc augstākiem sasniegumiem. Ļoti labs piemērs tam, kā tas notiek dzīvē un kādus rezultātus šāda sadarbība sniedz, ir pasaulē augstu novērtētā britu izglītības programma „Radošās partnerības” (www.creative-partnerships.com).

Silvija Kārklīņa (biedrības “Latvijas Pieaugušo izglītības apvienība” pārstāve) atgādina, ka daži soļi jau ir veikti vides pilnveidošanai. Atzīst, ka ir nepieciešama informācija par atbalsta mehānismu bērnam un par to, kas tiek sniegts skolotājam, kā atbalsts ir pieejams bērnam caur skolotāju, kā šis mehānisms veidojas no informācijas tehnoloģijām un bibliotēkām.

Inga Vanaga pateicas visiem par aktīvo dalību diskusijā un uzteic viedokļu dažādību, kā arī aicina tos, kuri vēl nespēja, sniegt savus ieteikumus, iesūtot tos UNESCO LNK elektroniski.

Sanāksmi slēdz plkst. 15:15

Sanāksmes vadītāja

Inga Vanaga

Protokolēja

Anna Jermakovica